

ДИРЕКТИВА 96/8/ЕО НА КОМИСИЯТА

от 26 февруари 1996 година

относно храни, предназначени за използване при нискокалорични хранителни режими за намаляване на телесното тегло

(Текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 89/398/ЕИО на Съвета от 3 май 1989 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно храни, които са предназначени за специфична хранителна употреба⁽¹⁾, и по-специално член 4,

като има предвид, че мерките на Общността, които са предвидени в настоящата директива, не надхвърлят това, което е необходимо за изпълнение на целите, предвидени в Директива 89/398/ЕИО;

като има предвид, че продуктите предмет на настоящата директива са разнообразни и обикновено между тях се разграничават тези, които са предназначени да заменят напълно дневния хранителен прием и тези, които са предназначени да заменят частично дневния хранителен прием;

като има предвид, че тези продукти трябва да имат такъв състав, че в зависимост от случая да покрият всички или значителна част от дневните нужди от основни хранителни вещества на лицата, за които са предназначени;

като има предвид, че някои създадени наскоро продукти, за да заменят леките закуски, внасят необходимите количества основни макро и микроелементи; като има предвид, че основният състав на тези продукти следва да бъде приет на по-късен етап;

като има предвид освен това, че трябва да бъде ограничена енергийната стойност на продуктите, предмет на настоящата директива;

като има предвид, че енергийната стойност на някои продукти, които са предназначени да заменят напълно дневния хранителен прием е много ниска; като има предвид че на по-късен етап ще бъдат приети специфични правила за тези продукти с ниска енергийна стойност;

като има предвид, че настоящата директива отразява съвременното ниво на познание за тези продукти; като има предвид, че всяка промяна, която цели приемането на нововъведения, които се основават на научнотехническия прогрес, се решава съгласно процедурата по член 13 от Директива 89/398/ЕИО;

⁽¹⁾ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 27.

като има предвид, че съгласно член 4, параграф 2 от Директива 89/398/ЕИО, разпоредбите, които се отнасят до веществата за специфична консумация, които трябва да бъдат използвани в производството на тези продукти, ще бъдат предмет на отделна директива на Комисията;

като има предвид, че разпоредбите за използването на добавки в производството на тези продукти трябва да бъдат предмет на съответни директиви на Съвета;

като има предвид, че, съгласно разпоредбите на член 7 от Директива 89/398/ЕИО, продуктите, предмет на настоящата директива, са предмет на общите правила, които са определени от Директива 79/112/ЕИО на Съвета от 18 декември 1978 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на етикетирането, представянето и рекламата⁽¹⁾ на хранителните продукти, последно изменена с Директива 93/102/ЕО на Комисията⁽²⁾; като има предвид, че настоящата директива постановява и уточнява допълненията и изключенията, от тези общи правила;

като има предвид, че в частност, естеството и предназначението на продуктите, предмет на настоящата директива, изискват обозначаване на енергийната им стойност и на основните хранителни вещества;

като има предвид, че е проведена консултация с Научния комитет по храните съгласно член 4 от Директива 89/398/ЕИО по отношение на разпоредбите, които могат да окажат въздействие върху общественото здраве;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящата директива, са съобразени със становището на Постоянния комитет по храните,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива е „специфична директива” по смисъла на член 4 от Директива 89/398/ЕИО. Тя определя изискванията за състава и етикетирането на храни за специфична консумация, които са предназначени да бъдат използвани в нискокалорични режими на хранене за намаляване на телесно тегло и да бъдат представени като такива.
2. Храните за специфична консумация, които са предназначени да бъдат използвани в нискокалорични режими на хранене за намаляване на телесно тегло са храни със специфичен състав, които, ако се използват съобразно указанията на производителя, заместват напълно или частично дневния хранителен прием. Тези храни се делят на две категории:

а) продукти, които са представени като напълно заместващи дневния хранителен прием;

⁽¹⁾ ОВ L 33, 8.2.1979 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 291, 29.11.1993 г., стр. 1.

б) продукти, които са представени като заместващи едно или няколко хранения от дневния хранителен прием .

Член 2

Държавите-членки трябва да гарантират, че продуктите по член 1 могат да се продават в Общността, само ако са в съответствие с правилата, определени в настоящата директива.

Член 3

Храните, предмет на настоящата директива, трябва да отговарят на изискванията за състав, определени в приложение I.

Член 4

Всички единични съставки на продуктите по член 1, параграф 2, буква а) трябва да се съдържат в една и съща опаковка при продажбата.

Член 5

1. Търговското наименование на продуктите е следното :

а) за продуктите по член 1, параграф 2, буква а),

„Пълен заместител на дневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло”

б) за продуктите по член 1, параграф 2, буква б),

„Заместител на хранения за регулиране на телесното тегло”;

2. Освен указанията, посочени в член 3 от Директива 79/112/ЕИО, етикетирването на разглежданите продукти трябва задължително да съдържа следните подробности:

а) енергийната стойност на продукта, изразена в килоджаули (kJ) и в килокалории (kcal), както и съдържанието на протеини, въглехидрати и мазнини, изразено в цифров вид за определено количество, предложено за консумация от готовия за употреба продукт;

б) средното количество за всеки минерал и за всеки витамин, чието минимално количество е посочено в точка 5 на приложение I, изразено в цифров вид за определено количество, предложено за консумация от готовия за употреба продукт. Освен това, за продуктите по член 1, параграф 2, буква б), информацията за витамините и минералите, представена в таблица към точка 5 на приложение I, трябва също да бъде изразена в проценти за стойностите, определени в приложението към Директива 90/496/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾

⁽¹⁾ О L 276, 6.10.1990 г., стр. 40.

- в) инструкции за правилна приготвяне, а при необходимост и забележка за важността за следване на тези инструкции;
- г) ако даден продукт, използван съобразно указанията на производителя, осигурява повече от 20 гр полиени на ден, се посочва, че продуктът има разхлабващо действие;
- д) забележка, която уточнява, че е необходимо да се приема достатъчно количество течности на ден;
- е) за продуктите по член 1, параграф 2, буква а):
 - i) забележка, че продуктът осигурява достатъчно количество от всичките основни хранителни вещества за деня;
 - ii) забележка, че продуктът не може да бъде приеман повече от три седмици последователно без консултация с лекар.
- ж) за продуктите по член 1, параграф 2, буква б): забележка, че продуктите имат желанния ефект само като част от нискокалоричен хранителен режим, и че следва да бъдат допълнени от други храни в рамките на такъв режим.

3. Етикетирането, рекламата и представянето на тези продукти не трябва да посочват темповете или значимостта на загубата на телесно тегло в резултат на консумацията им, нито да посочват загубата на апетит или засилване на чувството за ситост, които могат да се появят.

Член 6

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да бъдат в съобразяване с настоящата директива преди 30 септември 1997 г. Те незабавно уведомят Комисията за това.

Тези закони, подзаконови и административни разпоредби се прилагат по такъв начин, че:

- да бъде разрешена търговията с продукти, които съответстват на настоящата директива, най-късно до 1 октомври 1997 г.,
- да бъде забранена търговията с продукти, които не съответстват на настоящата директива, считано от 31 март 1999 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 7

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските и общности*.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 26 февруари 1996 година.

За Комисията:

Martin BANGEMANN

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОСНОВЕН СЪСТАВ НА ХРАНИ, КОИТО СА ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА НИСКОКАЛОРИЧНИ РЕЖИМИ НА ХРАНЕНЕ

Спецификациите се отнасят за готови за употреба продукти, които се продават като такива, или са приготвени съобразно указанията на производителя.

1. **Енергийна стойност**

- 1.1. Енергийната стойност на продуктите по член 1, параграф 2, буква а) трябва да бъде минимум 3 360 kJ (800 kcal) и максимум 5 040 kJ (1 200 kcal) за пълния дневен хранителен прием.
- 1.2. Енергийната стойност на продуктите по член 1, параграф 2, буква б) трябва да бъде минимум 840 kJ (200 kcal) и максимум 1 680 kJ (400 kcal) за едно хранене.

2. **Протеини**

- 2.1. Съдържанието на протеини в продуктите по член 1, параграф 2, букви а) и б) трябва да представлява между 25 и 50% от общата енергийна стойност на тези продукти. Съдържанието на протеини в продуктите по член 1, параграф 2, буква а) в никакъв случай не трябва да надвишава 125 гр.
- 2.2. Посочените по-горе разпоредби се отнасят до протеини, чиито химически индекс е равен на този на референтния протеин, който съответства на ФАО/СЗО (1985 г.), представен в приложение II. Ако химичният индекс на протеина е по-малък от 100% от този на ориентировъчния протеин, минималното количество от този протеин трябва да бъде съответно увеличено. Химичният индекс на протеина при всички случаи трябва да бъде най-малко равен на 80% от индекса на ориентировъчния протеин.
- 2.3. „Химичен индекс” е най-малкото отношение между количеството на всяка основна аминокиселина, която се съдържа в изследвания протеин, и количеството от всяка съответна аминокиселина, която се съдържа в референтния протеин.
- 2.4. Във всички случаи, добавянето на аминокиселини се допуска само с цел повишаване на хранителната стойност на протеините и единствено в необходимите съотношения за постигане на тази цел.

3. **Мазнини**

- 3.1. Енергийната стойност на мазнините не трябва да надвишава 30% от общата енергийна стойност на продукта.
- 3.2. В продуктите по член 1, параграф 2, буква а), количество линолеинова киселина (под формата на глицериди) не трябва да бъде по-малко от 4,5 гр.

3.3. В продуктите по член 1, параграф 2, буква б), количество линолеинова киселина (под формата на глицериди) не трябва да бъде по-малко от 1 гр.

4. **Хранителни влакнини**

Съдържанието на хранителните влакнини в продуктите по член 1, параграф 2, буква а), трябва да бъде най-малко 10 гр. и най-много 30 гр. за дневния хранителен прием.

5. **Витамини и минерални соли**

5.1. За един пълен дневен хранителен прием, продуктите по член 1, параграф 2, буква а), трябва да осигуряват най-малко :

100% от количеството витамини и минерални соли, определени в таблицата.

5.2. Продуктите по член 1, параграф 2, буква б), трябва да осигуряват на едно хранене най-малко 30% от количеството витамини и минерални, определени в таблицата и минимум 500 мг калий.

ТАБЛИЦА

Витамин А	(µg RE)	700
Витамин D	(µg)	5
Витамин E	(mg-TE)	10
Витамин C	(mg)	45
Тиамин	(mg)	1,1
Рибофлавин	(mg)	1,6
Ниацин	(mg-NE)	18
Витамин B6	(mg)	1,5
Фолат	(µg)	200
Витамин B12	(µg)	1,4
Биотин	(µg)	15
Пантотенова киселина	(mg)	3
Калций	(mg)	700
Фосфор	(mg)	550
Калий	(mg)	3 100
Желязо	(mg)	16
Цинк	(mg)	9,5
Мед	(mg)	1,1
Йод	(µg)	130
Селен	(µg)	55
Натрий	(mg)	575
Магнезий	(mg)	150
Манган	(mg)	1

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СТРУКТУРА НА НУЖДИТЕ ОТ АМИНОКИСЕЛИНИ ⁽¹⁾

	Гр/100 гр протеини
Цистин + метионин	1,7
Хистидин	1,6
Изолевцин	1,3
Левцин	1,9
Лизин	1,6
Фенилаланин + тирозин	1,9
Треонин	0,9
Триптофан	0,5
Валин	1,3

(1) Световна здравна организация. Енергийни нужди и нужди от протеин. Доклад от съвместна среща на ФАО/СЗО/Университет на ООН. Женева: Световна здравна организация, 1985 г. (пореждане технически доклади, 724).